

forandre sine Redskaber i større Omfang, saaledes at de kunne bruges bekømt paa lavere Bunde og paa mere indskrænkede Steder. Det vil ganske vist være til overordentlig Skade for den Fiskeribefolkning, som har havt sit Erhverv derved. Dertil kommer imidlertid en anden skadelig Indflydelse, som Brugen af disse Redskaber har. De ere nemlig meget fordervelige for Fiskebestanden. Ikke alene forhindre de andet Fiskeri, men de ere til Skade paa Grund af selve Opfiskningen. I den Retning har den ærede 4de Landstingsmand for 9de Kreds (Mourier-Peterfen) allerede ansøgt særlig gode Grunde. Han nævnte saaledes de tætte Masser og den Uro, som disse Redskaber foraarsagede i det Vand, hvori det drives, hvorhos de forderve Fiskeriet derved, at de fange de unge og endnu ikke modne Fisk. Der er saa meget mere Grund til at fordrive dem fra Territoriet, som det vil være til Gavn for den unge Fisk og Angelen, da der netop mellem Revlerne er Tang og Søvegetation, som gjør det muligt for de unge Fisk at opholde sig der. Der tyer den til, og der bør man skænke den den Fred, som kan forsvares lige over for Fiskernes Interesse. Jeg tror saaledes ikke, at det i og for sig har nogen overordentlig stor Betydning, i det Mindste ikke for Diebliffet, for dem, der drive det store Fiskeri, at faae Tilladelse til at drage det ind paa Rysterne, hvorimod jeg antager, at hvis Tilladelsen bliver benyttet til større Udtrækning, vil det være skadeligt for Fiskene og tillige forhindrende og generende for de Fiskere og det Fiskeri, som hidtil er udøvet der, saa at man ikke bør give sit Samtykke til disse Redskabers Anvendelse paa de nævnte Steder. Det er af disse Grunde, at jeg bestemte maa holde paa, at Lovforslagets Bestemmelse, saaledes som den nu findes i den paagjældende Paragraf, ikke bliver forandret paa den af Udvalgets Flertal foreslaaede Maade, og jeg skal lægge til, at det er en af de Bestemmelser i Lovforslaget, hvorpaa baade Regeringen og Kommissionen lægger en overordentlig stor Vægt. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), som til Fordel for disse Vaad oplæste enkelte Stykker af den Beretning, som Fiskerikommissionen har givet, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar en Kommission i længere Tid og med stor Samvittighedsfuldhed foretager en Række af Forsøg, er det ikke alene rimeligt, men næsten nødvendigt, at disse Forsøg ikke alle og med lige Kraft pege i samme Retning; det skulde være besynderligt, om man ikke paa sine Steder kunde gjøre Forsøg med de Redskaber, om hvis Skadelighed man tilsidst bliver overbevist, uden at man paa hvert enkelt Sted og ved alle Forsøg er kommen til en klar Forestilling derom. Det er en naturlig Tilbøjelighed, som det har været hos Kommissionen saavel som hos Regeringen, til ikke strax at faae Noget fastslaaet som absolut skadeligt, men at bevare saa megen Frihed for

Fisgerne som muligt; det har været Regeringens Opgave at indbrønne al den Frihed lige overfor Fiskerne, som man troede kunde bestaa saavel med Hensyn til Bevarelsen af det store Fiskeri som med Hensyn til andre. Fiskeres berettigede Krav paa Udøvelse af deres mindre Bedrift, men det endelige Resultat af Kommissionens Undersøgelser er utvivlsomt, og det er enstemmig. Jeg kan dertil føie, at jeg efter at have set de Endringsforslag, som Udvalget efter den foreløbige Betænkningens Affattelse har tilstillet mig, har hørt Kommissionens Mening derom, og jeg har her liggende for mig Erklæringer, som ere saa deciderede og bestemte, som de kunne være. Jeg skal, skjøndt jeg ellers nødig under Debatten oplæser Noget, her kun tillade mig at fremdrage en Bemærkning af disse Erklæringer, som vil vise i hvilken Grad man tillægger Bevarelsen af Bestemmelsen om Pulsvaad Betydning. Det er en Yttring, som maasse kan være tilstræffelig, nemlig den: „Man anbefaler Ministeriet bestemt at holde fast ved dets Affattelse af § 39“ — jeg kommer til mod min Villie at berøre § 39, men jeg er nødt dertil — „falder den, er Loven berøvet det Bedste af det, som er ladet tilbage i den, og jeg tillader mig særlig at henlede Opmærksomheden paa o. s. v.“ Det er altsaa Spørgsmaalet om Pulsvaad og Bøtvaad, som Kommissionen tillægger den allerførste Vægt i Lovforslaget; det er Hovedpunktet, som staaer os imellem, og Regeringen er fuldstændig enig med Kommissionen i dens Opfattelse af dette Spørgsmaal. Regeringen tillægger Spørgsmaalet den samme Vægt, og det er derfor, at jeg maa tillade mig at anmode det høie Thing om ikke at gaa ind paa det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Majoritet. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 3 kan jeg indskrænke mig til at henholde mig til, hvad jeg sagde angaaende Endringsforslaget under Nr. 1. Det er efter min Mening ingen Prydelse for Lovforslaget, men det har for mig ingen væsentlig Betydning for Diebliffet. — Det Forslag som er stillet under Nr. 4 til § 7, har jeg i og for sig Intet at erindre imod, det er endog muligt, at Lovforslaget sammenlignet med de paa andre Steder om lignende Forhold givne Bestemmelser, favner denne Bestemmelse, men jeg tror ikke, at den er kommen paa det rette Sted i Loven. Paragrafen indeholder, som det ærede Thing vil se, Bestemmelser om Afstanden mellem private Fiskeriredskaber, og derfor den Bestemmelse, som her foreslaas, skal ind i Loven, tror jeg, at det er rigtigt at opføre den i en særlig Paragraf, hvis Plads da snarest maatte være foran § 11. Dette skal jeg imidlertid henstille til Udvalget; imod Forslagets Realitet har jeg Intet at indvende.

Med Hensyn til Fredningsbestemmelserne for Summer, maa jeg sige, at naar man i det Hele vil frede Summer, maa det være paa en Tid, da